

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

نویسنده: اناهیتا اردوان
فرستنده: دپلوم انجنیر نسرين معروفی
۰۱ جنوری ۲۰۲۰

۶

اندیانا پیتیانی

«آزاد زیستن زیباست!»

«علیه تمام اشکال نژادپرستی، تبعیض و آزار و اذیتهای نژادی، اجتماعی،

فرهنگی و مذهبی، اکنون و همیشه، سرسختانه مقاومت کنید»

«اندیانا پیتیانی» (۲۰۰۳-۱۹۲۵)، فعال سیاسی و از اعضای جنبش ضد

فاشیسم ایتالیا در دوران جنگ جهانی دوم بود. وی که تحت لوای حاکمیت

فاشیسم در ایتالیا، بزرگ شد. سال ۱۹۴۲، در صنعت کشتیرانی واقع در

ملفالکن، به کارگری مشغول بود که فعالیت در جنبش ضد فاشیسم ایتالیا را،

آغاز کرد. از آنجایی که بیشترین فعالان جنبش ضد فاشیستی کمونیست بودند،

پس از تحقیق و پژوهش به علم مارکسیسم روی آورد. اوایل سال ۱۹۴۳، با

نام مستعار «ناتالیا»، در نخستین واحد پارتیزانی گاریبالدی در ایتالیا به فعالیت

مشغول گشت. او به پارتیزانها خبر و مواد خوراکی می رساند که در دوم ماه

ژوئن ۱۹۴۳ دستگیر و زندانی شد.

ناتالیا مدتها پس از معاهده توقف جنگ بین ایتالیا و کشورهای هم پیمان در جنگ جهانی دوم، که در سوم سپتامبر ۱۹۴۳ امضاء و در هشتم سپتامبر همان سال اجرایی شد، در زندان به سربرد. پس از آن، با حمله کشور آلمان به هم پیمان سابقش، ایتالیا، به پارتیزانها پیوست.

زنان در بخشهای سیاسی و نظامی جنبش پایداری ایتالیا علیه نازی، نقش بسیار برجسته و شایانی داشتند. بسیاری از آنان بهای پایداری و رزمشان را با نثار جانشان پرداختند. اندیانا پتیانی نیز دو بار توسط مأموران دولتی دستگیر شد. یکبار پیش از آنکه در یازدهم فوریه سال ۱۹۴۴، دستگیر و زندانی شود، موفق به فرار گردید. ناتالیا را در روزهای پایانی ماه مارس ۱۹۴۴ به لهستان، و سپس به منطقه ایی واقع در شمال آلمان تبعید و به کار بی نهایت دشوار و توانفرسا در کارخانه ایی وادار ساختند. اما، در برابر این همه بیداد، از خود استواری نشان می داد و با کم کاری پروسه تولید را به تعویق می انداخت. ماه آوریل سال ۱۹۴۵، در مسیر انتقال به برلین قادر به فرار از دست مأموران گشت و با اینکه تنها بیست سال داشت توانست خود را از طریق اروپای شرقی به کشور ایتالیا برساند.

ناتالیا از سن بیست سالگی تا پایان عمرش، از بیماری روحی، روانی و فیزیکی ناشی از زندگی پرمخاطره اش در زمان جنگ، رنج کشید. زمانی به یکی از رفیقانش در همین رابطه گفته بود: «من دیگر معنای خواب را نمیدانم ولی از سال ۱۹۴۴ به خوبی میدانم که کابوس چیست».

رنج ناشی از بیماریهای روحی و فیزیکی نتوانست ناتالیا را از سپری کردن یک زندگی مفید در راستای نیل به اهداف انسانی اش بعنوان یک ماما و پارتیزان وظیفه شناس در حزب کمونیست ایتالیا و جنبش کارگری، بازدارد. وی پیوسته علیه نژادپرستی مبارزه کرد و نقش ستایش انگیزی در جذب نیروی مبارزاتی جوان، جهت تقویت و تحکیم جنبش ضد فاشیستی ایتالیا، ایفاء نمود. افزون بر اینها، با بنیان تشکلی برای فعالیتهای فرهنگی، نظیر برپایی کمپهای تابستانی برای کنشگران جوان جنبش کمونیستی و انتشار کتاب و جزوات به پشتیبانی رفیق، همرمز و همسرش، بی درنگ تلاش کرد.

ناتالیا از سال ۱۹۹۱، به دلیل بیماری عفونت ریوی مجبور به اقامت دائم در آپارتمان خود گشت و دوازده سال بعد، در سن هفتاد و هفت سالگی دیده از جهان فرو بست و جاودانه گشت.

اوکولوا گلایفیرا اینانوا

«اوکولوا گلایفیرا اینانوا» از سال ۱۸۹۹ به عضویت حزب درآمد و در فعالیتهای تبلیغی سوسیال دموکراتیک در مناطق کارگری «کییف» شرکت داشت. در سال ۱۹۰۰، عضو کمیته منطقه ایی حزب کارگر سوسیال دموکرات روسیه بود. او همچنین از گردانندگان «ایسکرا» در «سامارا» و «مسکو» بود و از سال ۱۹۰۵ تا ۱۹۰۸ در پترزبورگ فعالیتهای حزبی داشت. بعد از فوریه ۱۹۱۷ به عضویت کمیته اجرایی در منطقه درآمد و در ایجاد شوراهای فعالانه، شرکت کرد.

اوکولوا، از سال ۱۹۱۸ تا سال ۱۹۲۰ عضو کمیته اجرایی سراسر روسیه، مسئول دفتر سیاسی در جبهه شرقی و عضو شورای انقلابی جنگ بود. پس از پایان جنگ داخلی به فعالیتهای علمی پرداخت.

ادامه دارد